

1. Een vraag die je raakt!

'Zullen we elkaar herkennen na de dood?' Dat is een vraag die kan raken! Vooral als je zelf iemand bent verloren, van wie je zóveel hebt gehouden. Misschien nog maar kort geleden, misschien al langer geleden. Toen ik vroeg aan de mensen op de markt: 'Als u God één vraag mocht stellen, wat zou u dan willen weten?', toen kwamen er ook verschillende vragen over het hiernamaals. Hoe zit dat, voorbij die laatste grens, wat gebeurt er na je dood?

2. We moeten voorzichtig zijn

Nu hebben mensen daar allerlei verschillende meningen over. Allerlei ideeën, en er zijn allerlei boeken over. Maar vanmiddag gaat het niet om de mening van Jan, Piet of Klaas, of van René van Loon, nee, we willen heel zorgvuldig kijken wat de Bijbel zegt. De Bijbel is het Woord van God. God Zelf heeft door de Heilige Geest de schrijvers van de Bijbel geïnspireerd. In die Bijbel laat God Zich kennen, en maakt Hij ook duidelijk wat belangrijk is om te weten. En als we de Bijbel lezen, dan merken we, dat deze vraag niet heel erg centraal staat, hoe dat zit, of we elkaar zullen herkennen. Heel veel dingen worden sterk benadrukt in de Bijbel, maar dit niet. Dit onderwerp ligt duidelijk aan de rand van wat de Bijbel ons bekend maakt. Daarom is het goed om voorzichtig te zijn, niet al te stellig. Blijkbaar is het God met name om andere dingen te doen, blijkbaar zijn er andere dingen die Hij ons op het hart wil drukken. Maar we mogen wel degelijk eerlijk zoeken naar aanwijzingen in het Woord van God, teksten die ons richting wijzen, om zo verder geholpen te worden in ons denken.

3. Wat wél duidelijk is: dat er eeuwig leven is, en dat er een tweedeling zal zijn

Laten we dan eerst maar eens kijken naar wat wél duidelijk is over het leven na de dood. Als we de Bijbel lezen, komen een paar dingen heel nadrukkelijk naar voren. Allereerst: er is leven na de dood! In het Oude Testament komt dat nog niet zo vaak aan de orde, maar er zijn al Psalmen die vooruit wijzen naar het leven bij God, Psalm 16, Psalm 73, maar ook die prachtige Psalm 23: 'De Heer is mijn Herder. Ik zal in het huis van de HERE verblijven tot in lengte van dagen.' In het Nieuwe Testament wordt het allemaal nog veel duidelijker. En het is dan ook zonneklaar, dat er na de dood een tweedeling is. Er is een hemel en er is een hel. Je kunt gered worden of je kunt verloren gaan. Dat is een ernstige realiteit. De Here Jezus vertelt over het laatste oordeel, waarbij aan de rechterhand mensen staan, die Hij Zijn schapen noemt, en aan de linkerhand mensen die Hij de bokken noemt. We lezen daarover in Mattheüs 24, dat is een hoofdstuk waarin alles draait over het oordeel van Jezus, als Hij terugkomt op deze aarde. De schapen hebben Jezus gevolgd, ze hebben zieken bezocht, en gevangenen, en ze hebben armen geholpen, maar de bokken, die hebben alleen voor zichzelf geleefd. En hoe eindigt Jezus dan? Vers 46: 'Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven.' Eerder in datzelfde hoofdstuk vertelt Jezus over de vijf wijze meisjes en de vijf dwaze meisjes. De vijf wijze meisjes hebben zich goed voorbereid op de bruiloft die komt. Ze hebben ernaar toegeleefd, en ze hebben genoeg olie in hun olielamp. Maar de vijf dwaze meisjes zijn nonchalant geweest, ze hebben niet vooruit gedacht, ze hebben een houding gehad van: 'Het zal allemaal wel loslopen.' En als dan de

bruidegom komt en het hele gezelschap de feestzaal ingaat, dan zijn die dwaze meisjes er niet bij. In paniek zijn ze nog ergens op zoek naar olie voor hun lampen. En als ze bij de feestzaal aankloppen, en roepen: 'Heer, Heer, doe ons open!' dan zegt de heer des huizes: 'Ik heb jullie nooit gekend.'

Als wij dus nadenken over die vraag, 'Zullen we elkaar herkennen na de dood? Zullen we weer samen zijn, zullen we herenigd worden?' dan is dit een heel ernstige boodschap in de Bijbel, een boodschap die ook glashelder is. Er zal een tweedeling zijn.

4. Maar God is toch liefde? Juist! Daarom nodigt Hij ons hartstochtelijk uit!!!

U vraagt zich misschien af, hoe dat nou kán. God is toch liefde? Waarom mag niet iedereen bij Hem komen? Weet u, iedereen mag bij Hem komen! Iedereen! Zijn uitnodiging ligt bij iedereen op de mat! Ieder mens, uit ieder volk! Maar als mensen Hem afwijzen, en Zijn uitnodiging nonchalant aan de kant leggen, dan neemt God ook die afwijzing serieus. Want God is goed, Hij is rechtvaardig en Hij gaat eerlijk met ons om. En dan is het geweldig als je een goede buurman bent, en een fijne vader, maar als je God gewoon laat praten, als je je Schepper de rug toekeert, heel bewust, dan láát Hij je ook gaan. Dan zegt Hij het, aan het einde: 'Ik heb je nooit gekend.'

Maar wat is nou de kern van de Bijbel? Dat God er álles, álles, álles aan heeft gedaan om dat te voorkomen! Hij heeft Zijn eigen Zoon gegeven, Jezus Christus! Jezus is uit de hoge hemel neergedaald om Mens te worden, om onze zonden weg te nemen, om de weg naar de hemel te openen! En de Heilige Geest werkt in deze wereld. God klopt op het hart van ieder mens, en God zegt: 'Doe open, mijn kind! Doe toch open, laat je binnen in je leven!' En als je dat doet, dan is er, ook voor jou, eeuwig leven. Een

heerlijke toekomst! In de Bijbel wordt gesproken over die toekomst in een prachtig beeld, het beeld van het Nieuwe Jeruzalem, waar God bij ons woont, waar hemel en aarde één geworden zijn.

5. De Bijbel geeft reden, om herkenning te verwachten

En hoe is het nou? Zullen we elkaar daar herkennen, in die wereld van licht en luister en volle blijdschap?

Graag wil ik met u een paar teksten nalopen, die daar iets over te zeggen hebben. En al die teksten wijzen in dezelfde richting, namelijk dat er inderdaad herkenning is na de dood.

We hebben gelezen uit Mattheüs 17, over de verheerlijking van Jezus op de berg. Jezus is met drie leerlingen, Petrus, Jakobus en Johannes, een berg opgeklommen. En wat gebeurt daar? Jezus begint te stralen. En twee mensen, die overleden zijn, mensen die nu bij God zijn, in de hemel, verschijnen op aarde. Het zijn Mozes en Elia. En wat lezen we? De leerlingen van Jezus weten meteen wie dat zijn. Ze hebben Mozes en Elia natuurlijk nooit gezien, want die leefden eeuwen eerder. Maar nu worden ze meteen herkend.

Een ander belangrijk hoofdstuk is Lukas 16. Daar laat Jezus zien, dat geld en bezit maar betrekkelijk zijn. Je kunt in deze wereld baden in weelde, maar je kunt toch niets meenemen. En dan laat Jezus zien, dat je er goed aan doet hier op deze wereld in te zetten voor doelen met eeuwigheidswaarde. Kijk, je kunt van je geld een extra luxe bank kopen, of de nieuwste breedbeeldtelevisie, maar als je je geld inzet, bijvoorbeeld voor de bouw van huisjes in Brazilië, dan geef je mensen nieuwe levenskansen. En je helpt mensen om de liefde van God te zien. Als door de inzet van jouw geld iemand tot geloof in Jezus komt, dan heb je met je geld iets gedaan wat voor eeuwig waarde heeft. En wat zegt Jezus daarover, in Lukas 16: 9: 'Maak vrienden met behulp van de valse mammon' - de mammon, dat is het geld. Dus: zet je geld in om mensen echt te helpen – 'opdat zij (die vrienden dus) jullie zullen ontvangen in de eeuwige tenten, als de mammon jullie ontvangt' (zie de meest letterlijke vertaling, de Statenvertaling). Oftewel: als je sterft, heb je geen geld meer. Maar als je vrienden hebt gekregen in de hemel, door wat jij met je geld hebt gedaan, dan zullen ze je daar met open armen ontvangen. Ook weer zo'n tekst die de gedachte aanwakkert dat er herkenning zal zijn. In datzelfde hoofdstuk vertelt Jezus het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus. De rijke man viert elke dag feest, en laat de arme Lazarus aan zijn lot over. En dan sterven ze, allebei. De rijke man komt in de hel, en Lazarus komt in de hemel. De rijke man wil dan nóg Lazarus gebruiken, voor zijn karretje spannen, en hij roept: 'Vader Abraham, in de hemel, help mij! Stuur Lazarus met wat water, want ik heb zo'n vreselijke dorst!' En dan zegt Abraham: 'Jij hebt je kans gehad. Op aarde vierde jij elke dag feest, nooit heb je Lazarus geholpen, en nu is het omgekeerd. Lazarus kán niet eens bij je komen, want er is een diepe kloof tussen hemel en hel, die niemand kan overbruggen.' Met dit verhaal moet je voorzichtig zijn, want het is een verhaal, en hoeft niet te beschrijven hoe het werkelijk zal zijn. Maar opnieuw is het een richtingwijzer in dezelfde richting, namelijk dat we elkaar inderdaad zullen herkennen.

Misschien wel de belangrijkste aanwijzing is de Here Jezus Zelf. Hij is de enige die al is opgestaan en die al is gezien met een onsterfelijk lichaam. In de Bijbel lezen we ook over andere mensen die werden opgewekt uit de dood. Maar zij kwamen terug in dit leven, ze moesten later nog een keer sterven. Jezus ging dóór de dood heen en stond op met een onsterfelijk lichaam, een verheerlijkt lichaam. En als mensen Jezus tegenkomen, na Zijn opstanding, dan lees je wel vaak dat mensen even aarzelen, maar toch: uiteindelijk herkennen ze Jezus. Aan Zijn handen, waarmee Hij het brood breekt. Of aan Zijn stem, als Hij zegt: 'Maria!' Blijkbaar is het voor God niet het belangrijkste, om aan ons te laten weten of we elkaar zullen herkennen, maar de Bijbel geeft wel aanwijzingen in die richting. (Voor geïnteresseerden: zie ook nog 2 Samuël 12: 23: David verwacht naar zijn overleden zoon te gaan. En Lukas 13: 28: van buiten de hemel worden de bewoners van de hemel herkend.)

6. Maar zullen we dan geen mensen missen?

Misschien denkt u wel: 'Ja, maar kan dat wel? In de hemel ben je toch echt gelukkig? En als je elkaar nu herkent, zul je dan geen mensen missen, die niet in de hemel zijn? Zul je dan toch geen verdriet hebben?' Eigenlijk is dat het belangrijkste tegenargument. Maar we moeten wel beseffen dat in het eeuwige leven heel veel

dingen ook weer anders zijn dan hier. Jezus zegt in Mattheüs 22: 30: 'Bij de opstanding trouwen de mensen niet en worden ze niet uitgehuwelijkt, ze zijn dan als engelen in de hemel.' Aan de ene kant zullen de mooie dingen van dit leven behouden blijven. Onze identiteit blijft in stand. Liefde blijft bestaan. Aan de andere kant zullen relatiepatronen zoals wij die hier kennen helemaal veranderen. Veel dingen weten we niet. Zoals we nu, als we een kind zien, nog niet weten hoe later dan kind eruit zal zien, als volwassen mens. Maar áls we daar komen, zullen we wel zijn wie we nu ook zijn, met onze eigen identiteit. Zoals nu, en toch anders. Inderdaad, niet iedereen zal er zijn. Maar er zal geen verdriet zijn vanwege een gemis. Er zal onvoorstelbaar grote vreugde zijn omdat we in elkaar de brandende liefde voor God zullen herkennen. En uiteindelijk komen we daar weer terug bij de kern: alles draait om God! Het is heel begrijpelijk, dat je ernaar kunt verlangen om naar je man te gaan, of naar je vrouw, of naar je ouders, of je overleden kind. Maar de centrale vraag is: verlang je naar God? Zie je ernaar uit om de Here Jezus te ontmoeten? Want in de hemel draait alles om Hem! Wie Hem heeft afgewezen, heel bewust, die heeft in de hemel geen leven. Die kan het er niet eens uithouden! Maar ieder die er is, zal vol zijn van God!

7. Getuigenissen wijzen in dezelfde richting

Zullen we elkaar herkennen in de hemel? De Bijbel geeft alle aanleiding om dat inderdaad te verwachten. En er zijn veel getuigenissen die daarmee kloppen. Getuigenissen van mensen die even dood zijn geweest, maar toch weer terugkwamen in dit leven. Dr. W.C. van Dam, hervormd predikant, inmiddels overleden, schreef een boekje: 'Doden sterven niet'. In dat boekje geeft hij heel veel voorbeelden. Onder andere het verhaal van een predikant, die zwaar ziek was. 'Daarna raakte deze aardse wereld uit zijn gezichtsveld en zag hij alleen Jezus en hen, die aan de overkant met Hem zijn. Naar zijn gevoel bereikte hij bijna de hemelse oever. Hij zag er zijn eerste vrouw en zijn jong gestorven kinderen, die er nu als volwassenen uitzagen. Ook zag hij velen, die hij tot geloof had gebracht en die naderhand waren overleden. Allen stonden hem op te wachten om hem te verwelkomen. Maar net voordat hij de andere oever bereikte, hoorde hij hoe Jezus tegen hem zei: 'Ik heb nog meer werk op aarde voor je te doen' (pag. 38-39).

8. De belangrijkste vraag is: zullen we er zélf zijn?

Beste mensen, we zijn op reis naar de eeuwigheid. En we kunnen ons afvragen, of we elkaar in de hemel zullen herkennen. Maar het meest belangrijke is dit: zult u er zelf zijn? Zul jij er zijn? Heb je je leven al overgegeven aan Jezus Christus? Stel het niet uit! Geen dag! Mensen die op de grens van leven en dood een blik hebben geworpen op de hemel, zijn er bijna allemaal door veranderd. Dan ga je God op de eerste plaats zetten. En niet alle onbenulligheden van dit leven. En je gaat mensen dienen, helpen. Conflicten, die maak je goed, je doet er alles aan wat jij kunt. En je geeft het Evangelie door aan ieder die het horen wil.

Zo leven we toe naar de dag dat Jezus terugkomt. De dag dat alles zal veranderen. De dag dat alle dingen nieuwe worden. Voorgoed nieuw!
Amen.